

til at gaa paa Akkord med deres Overbevisning angaaende dette Spørgsmaal, og vi vide jo alle, at de her i Tinget sagde: Stemmer ikke! Blandt dem, der sagde: Stemmer ikke, var den nuværende højtærede Landbrugsminister. Hvis de 11 Medlemmer den Gang havde føjet deres Stemmer til vore, hvis de havde fulgt deres Overbevisning og ikke fulgt Alberti, hvis de havde valgt en Kamp for Sagens og for Ideens Skyld og havde undladt at tage Hensyn til denne enkelte Mands Grille i et meget vigtigt og for vort Samfund fundamentalt Spørgsmaal, saa vilde i hvert Fald Forbryderen være standset paa sin Bane, og mange af de Millioner Kroner, han har bortsvindlet, vilde da ikke være gaaede tabt. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valvkreds (Borgbjerg), som ogsaa den Gang deltog i Debatten, blandt andet som Ordfører for vort Parti, havde Ret i sin Udtalelse om den daværende Justitsminister; han karakteriserede Justitsministeren som en Harun al Raschid, en Mand, som blot havde til Opgave at forfølge rent personlige Formaal. Da blev der protesteret fra ikke faa Medlemmers Side her i denne Sal; Folk, der hørte til Reformpartiet, protesterede imod denne Karakteristik. Og her skal jeg minde om, at det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen), som havde erklæret, at han var imod Prygleloven, stod frem her i Tinget og sagde, at han havde været i lignende Tvivl som det ærede Medlem fra Ælbetoft (N. Neergaard) og egentlig helst vilde stemme imod Prygleloven, men nu, da det ærede Medlem for Københavns 5te Valvkreds havde holdt sin store Tale, i hvilken han med megen Sagskundskab havde omhandlet forskellige andre Materier — det var Albertis Forhold —, saa vilde han undlade at stemme. Det ærede Medlem fra Vordingborg valgte altsaa, fordi min Kollega fra Københavns 5te Valvkreds i sit Foredrag havde karakteriseret Alberti paa den rette, paa den træffende og udmærkede Maade, han gjorde, at gaa bort fra sine Principper og fra det, som egentlig var hans Overbevisning, og han valgte at undlade at stemme. Den højtærede Landbrugsminister (Anders Nielsen), det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen), som i Virkeligheden vare imod Prygleloven, bære deres store Ansvar for, at Alberti vedblev at fungere som Justitsminister og i denne ophøjede Stilling fik Lejlighed til at ødelægge saa meget.

I Prygleloven kom Albertis daarlige Hovedegenskab tydeligt for en Dag. Det, Al-

berti appellerede til i Pryglelovsforslaget, var i Virkeligheden Overfladiskheden, den nedarvede Raahed og de gamle Fordomme, som fandtes i mange forskellige Kredse i vort Land. Det kunde ikke falde mig saa lidt som nogen anden Socialdemokrat ind nu at ville forlange, at Konsekvenserne af den Tale, som da blev ført til Forsvar for Prygleloven, skulde overføres paa den Person, som i første Række har Ansvaret for at have gennemført Prygleloven. Maa jeg ikke her gøre opmærksom paa et enkelt af de Argumenter, som bleve anførte under Behandlingen af dette Spørgsmaal. Saa-vel fra Albertis som fra flere andre Sider — saaledes fra en af de Mænd, der i disse Dage nævnes som Ministeremne, det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) — blev det sagt, at den alvorligste og farligste Forbrydelse er den, en Person begaar, i det Øjeblik han overfalder en sagesløs Person. Fra vor Side blev der sagt: Der er farligere og grovere Forbrydere end den stakkels forhulede Person, som i beruset Tilstand overfalder et sagesløst Menneske. Sparekassedirektøren, der, skønt han har en meget høj Løn, sidder fra Aar til Aar i sin Stilling og bortsvindler det ene Tusind, det ene Titusind efter det andet, som ved sine Bedragerier ruinerer ikke nogle Snese, ikke nogle Hundreder, men Tusinder af hæderlige, stræbsomme Personer, han er farligere for Samfundet end den Person, der foretager et Overfald paa sagesløs Person. Man lo den Gang af os, man lo af denne Sammenstilling. Jeg tror ikke længere, man vil le deraf, jeg tror, man vil indrømme, at den Forbrydelse, der nu er begaaet, er den alvorligste og farligste. Nu er Alberti ikke længere en farlig Mand. Der er ingen, der kan ønske Hævn over ham i den Forstand, at man kunde ønske en særlig haard Straffedom over hans Person, og jeg vil her benytte Lejligheden til at sige, at fra vor Side vil der i hvert Fald ikke hverken i vor Presse eller andet Sted blive krævet, at denne Mand rent legemligt set skal lide Gengældelse og Hævn. Nu er han ufarlig. Den Gang han var farlig, ønskede vi ham berøvet Friheden ikke alene til at kunne bortsvindle Penge, men til at kunne gøre saa mange Ulykker i dansk Politik. Da vilde man ikke høre os. Nu da han ikke længere er farlig, nu da han er berøvet Friheden, ønske vi saa lidt for ham som for nogen anden Person haard Straf. Vi ønske ikke det Hævnprincip, som laa til Grund for Prygleforslaget, og de Straffeprincipper, som Alberti gjorde sig til Talsmand for,